

Der stod et stort Ahorntræ på gårdspladsen hvor Inge, Bruno og jeg er vokset op. Træet var nærmest en parasol på de gode sommerdage og det var træet Bruno stoppede op ved, når han havde hentet kul oppe i maskinhuset, og skulle lige skifte den tunge spand til den anden hånd. En af os stod og holdt bryggersdøren så han kunne smutte ind og sætte kulspanden ved komfuret, som var varmekilden. Det var også det træ som fætter Peter kørte rundt om tre gange inden han skulle hjem til København efter besøg. Sommeraftner samledes vi omkring træet for at "spille bold a e hul" og vi spillede Antonius over lade og staldbygninger.

Vores far var dobbelt så gammel som mor, så far stod i sin hjemmestrikkede trøje og måske sin pibe og nød at mor og os, og måske en karl fra gården - legede til det blev mørkt og vi skulle ind i køkkenet og have Røræg, eller grød, eller blåbær med fløde.

Træet er der ikke mere og vores mor er her ikke mere!

Mor er født i Bjerndrup ved Gørding som midterbarn af en børneflokk på fem. Senere flyttede familien til Holsted By, hvor mor startede i 2. klasse. Efter en uge kom en lærer og sagde til mor at hun skulle rykke op i 3. klasse. Hun havde kigget sin to store søskende over skulderen og kunne det hele. Mor elskede bogstaver og tal, sange udenad og spille violin, banjo og mundharpe. Hun var boglig begavet og selv om vi er 1930'erne, hvor landbrug og slid og slæb var de flestes lod, så var de bevidste om, at Bedstefar var en Jensen og af landmandsfamilie og at Bedstemor var en Nedergaard, var boglig og hendes far var vinterlærer. Mors drøm var at blive Højskolelærer.

Hjemmet var Indre Missionsk og der blevet sunget, spillet, mor fik violinen af sin far! Han spillede harmonika. Og senere var hjemmet præget af Bedstefars engagement i Blå Kors og at Holdsted St. .I mange år ikke havde et Jernbanehotel i mange år, men et Afholdhotel - det skyldes Bedstefar og afholdsbevægelsen.

Mor og far var på ingen måde fanatiske, der blev sunget salmer og læst juleevangeliet til jul vi gik i kirke ved forskellige lejligheder, men vi følte at mor havde fået sin del af fordømmelser.

Bruno og jeg gik til dans i 6 år og til afdansningsbal, jeg med strutskårter og bånd i håret og Bruno brillantine og vi måtte love IKKE at fortælle det til vore bedsteforældre i Holsted. Den anden bedste måtte gerne se billeder og det fine tøj.

Mor skriver i sin livshistorie at hun som den eneste fik lov at blive hjemme til hun var fjorten, hendes fire søskende kom ud af tjene som 12-13 årige. "Flere forskellige pladser har jeg haft, 10 i alt, men kun 2 af dem kunne jeg ønske mig at genopleve. Den ene var hos grev Schacks Herregård i Sønderjylland, Store Tønde og den anden på Hejrskovvej i Holsted.

Mor er jo født tre år efter 1. verdenskrig og var ung under anden verdenskrig.

Mor har skrevet en hel del af sin livshistorie, ført i hånden, siden på elektrisk skrivemaskine og sidst på sin store 19` PC.

Mor har fortalt om en masse grimme oplevelser som ung under krigen. Hun tjente sidst i Holsted et sted hun var glad for at være.

Mor forelskede sig i en køn frisk soldat, som var undsluppet fra koncentrationslejr og var kommet til Danmark ved besættelsens ophør. Han blev hentet af politiet en tidlig morgen, og hun skriver

Den femte april 46 fik jeg den dejligste dreng.

Da han var 7. mdr. gammel flyttede de til Læborg hos gårdmand Hans Madsen. Dengang var der ingen borgerservice, boligstøtte, barselshjælp eller vuggestuer eller noget som

helst, så unge piger kunne ikke andet end søge job hvor hun kunne være husmor og bo der.

Far var den ældste at en børne flok på 11 - en var død og den yngste var to år, da far mistede sin far. Så han skulle have hjælp til husholdningen da den yngste kom ud at tjene. Han mor boede der. Mor har fortalt at det sikkert var det sidste hus i danmark, der ikke havde elektricitet indlagt.

Jeg blev født i 1948 og mor skriver at i 1954 fik vi vores lille Inge og nu var vi en lille familie, med kønne og de dejligste børn.

Og så kom de store fremskridt hos os og i landbruget.

Mor og far flyttede til Mågevej i Vejen. Arkitekttegnet hus med loft til kip, badeværelse, viktualiekælder og køkken alrum. Gode år var det. Far døde som 74 årig og mor var da 47. Huset var betalt, men mor ville gerne arbejde, men måtte opgive på grund af rygskeer kunne det gik hende på. Inge og mor var alene, Bruno og jeg havde været hjemmefra i mange år.

Men mor har altid skrevet digte og lejlighedsange, monologer og nu tog det fart. Mange kom og skulle have lavet taler og sange og hun satte en ære i at aflevere den helst inden de var gået.

Mor blev jo landmandskone, men ikke i tradionelt forstand. Det var blomster og ord og sang og musik og tysk, engelsk, knipling undervisning der optog hende. Hun formerede georginer og udstillede dem til Vejen Festen og fik 1. præmier. Hendes have var flot og passet, mens hun nynnede.

Da børnebørnene kom lavede mor op. Nu var der brug for hende. Hun havde været mor med stort M, og om muligt endnu mere Farmor og mormor. Og senere Oldemor. Mor var glad for børn og omvendt. Hun sang og digtede godnathistorier. Med lyde! Det var mors bedste år på Mågevej.

Hun har fået nogle knubs, bl.a en vil der kørte ud for højtænder på Vester Allé så hun blev slynget over bilen og slog sig voldsomt og brækkede armen, så hun havde svært ved at tumle den store bensindreve plæneklipper og måtte have en havemand, Erna´ havemand til græsslåning.

Så gik det ned ad bakke.

Huset blev solgt i 2009 og på en af hendes daglige gåture blev hun kørt ned i forgængerfeltet i Vejen Midtby - med rollator - og det var hendes havemand. Så var der bækkenbrud og det tog tid.

Men hun havde gode år og vi rejste sammen - Rolatorturen til Berlin.!

For to år siden måtte mor overgive sig og flytte på Kærdalen, Plejecentret.

Hun har alle dage bedt sin aftenbøn og nævnt alle sine børn, svigerbørn, børnebørn og oldebørn. Og sluttede med at sige "Ta ´ os alle i din hånd". Tak for det mor, tak for dine stærke værdier, ærlighed, ordentlighed vær god mod andre! Og nysgerrighed:-)

Skibet——